9

De eerste vrouw op de maan

Er was misschien eens een vrouw op de maan. Maar dat was eerder toevallig. Eigenlijk was het haar man die daar had moeten staan, maar daar besliste het universum anders over.

Ze hadden elkaar leren kennen op de ruimtevaartschool. Ze werd verliefd op de sterretjes in zijn ogen en ze begon te zweven wanneer hij het over gewichtloosheid had. Een paar dagen voor de lancering lagen ze samen naar de sterren te staren. In het maanlicht ondervroeg ze hem over zijn ruimtemissie. Hij moest precies weten welke knop hij wanneer moest indrukken. Ze testte of hij het hele ruimteschip uit het hoofd kende. De hele nacht oefenden ze samen tot ze de missie konden dromen.

Maandag zou hij vertrekken, want op welke dag lanceer je anders een raket naar de maan? Maar eerst speelden ze samen nog een potje tennis. Hij was aan het verliezen en deed zijn best om met zijn tennisracket hard op de bal te slaan. Op een bepaald moment sloeg hij zo hard dat niet alleen de snaren van zijn racket scheurden, maar dat hij ook een spiertje in zijn arm voelde knappen. De dokter, die hem onderzocht, vertelde dat hij de volgende ochtend niet zou kunnen vertrekken.

De missie moest natuurlijk wel doorgaan, ook zonder hem, want ze had miljoenen gekost. Ze misten nu iemand die het ruimteschip uit het hoofd kende en die de missie kon dromen … Er was maar één iemand die zijn plaats kon innemen en dat was zijn vrouw! Ze mocht mee met de andere astronauten en werd zo per toeval de eerste vrouw op de maan. Haar tripje met een raket had ze dus te danken aan een ongelukje met een tennisracket.

WAAR of NIET WAAR?

NIET WAAR

De eerste vrouw op de maan was er niet per toeval, maar ook niet met opzet. Dat is zo, omdat er simpelweg nog nooit een vrouw op de maan is geweest.

In totaal hebben twaalf mensen voet gezet op het maanoppervlak, maar dat waren allemaal mannen. De reden daarvoor zijn de regeltjes van de Amerikaanse ruimtevaartorganisatie die de maanmissies organiseerde. Om in die tijd astronaut te worden moest je een militair piloot zijn. Vrouwen mochten dat toen niet worden, en daardoor dus ook geen astronaut. Achter de schermen waren wel heel wat vrouwen verantwoordelijk voor de maanlanding. Een paar van de beste wiskundigen en wetenschappers die eraan meewerkten, waren vrouwen.

Intussen zijn er wel al heel wat vrouwen in de ruimte geweest, maar de laatste maanmissie vertrok meer dan veertig jaar geleden, toen vrouwen nog geen astronaut konden worden. De Amerikaanse ruimtevaartorganisatie heeft wel plannen om binnenkort opnieuw mensen naar de maan te sturen, waaronder ook de eerste vrouw.

Andere astronautenweetjes

De eerste vrouw in de ruimte was de Russische Valentina Teresjkova in 1963. In Rusland konden vrouwen in die tijd wel ruimtevaarder worden.

In de toilettas van de eerste vrouw in de ruimte zat geen tandenborstel. Daarom poetste ze haar tanden tijdens de hele ruimtereis met haar vingers.

Om aan te tonen dat vrouwen ook geschikte astronauten zouden zijn, doorstond een groep van dertien Amerikaanse vrouwen precies dezelfde lichamelijke testen als de mannelijke maanreizigers. Maar ze werden door de ruimtevaartorganisatie niet aangenomen.

Om ervoor te zorgen dat astronauten geen ongelukjes of ziektes hebben voor ze vertrekken, **worden ze een week op voorhand totaal afgezonderd.** Zonder tennisrackets.